

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Statens almindelige Videnskabsfond.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 101) findes i tidenden sp. 3445).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 138 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om ungdomsskoler og aften-skoler m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 102) findes i tidenden sp. 3445).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 137 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Danmarks teknisk-videnskabelige forskningsråd og Statens teknisk-videnskabelige fond.

(Lovforslaget (nr. 114) findes i tillæg A. sp. 1389, fremsættelsen i tidenden sp. 3428).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Erling Olsen: I de senere år har økonomer verden over søgt at beregne erhvervsforskningens rentabilitet. Deres metoder har været mange og forskellige, og det har deres grundmateriale også; men deres resultat har stort set været, at rentabiliteten af erhvervslivets investeringer i forskning og produktudvikling har været overmåde høj. Det har de taget som udtryk for, at der investeres for lidt i erhvervslivets forskning og produktudvikling, og forklaringen herpå har de fundet i, dels at det er vanskeligt at opnå lån til forskning i kreditinstitutterne, dels at tabet for den enkelte erhvervs virksomhed, som investerer i forskning, meget vel kan blive meget stort.

Konsekvensen af dette har man da i en række lande taget ved at lade det offentlige træde til med finansieringsbistand for erhvervslivets forskning og ved at lade det offentlige dække nogle af de tab, som opstår. Det foreliggende lovforslag er en videreførelse af denne linje her i landet og indebærer som sagt, at det offentlige vil yde finansieringsbistand til erhvervsforskning og dække tab for mislykket forskning.

Man kan sige, at vi kommer lidt sent i gang, og at vi kommer i gang med lidt vel små beløb; men det er nu meget godt, at vi kommer i gang, og beløbene må vil kunne sættes op, efterhånden som vi indhenter nogle erfaringer. Man kunne også være lidt utryk ved proceduren for statens dækning af tab i forbindelse med mislykket forskning; men på den anden side: kriteriet er klart, og det er vel vigtigt, at vi bare kommer i gang og får indsamlet nogle erfaringer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Guldberg: Jeg vil gerne på venstres vegne anbefale dette lovforslag til en velvillig behandling.

Det spørgsmål, som ligger bag her, kommer vi nok til at beskæftige os mere med i anden forbindelse også, for i virkeligheden vedrører det hele problemet om, hvordan man kan få de kræfter her i landet, som er i stand til at påtage sig opgaver inden for forskning af økonomisk og erhvervsmæssig betydning, bedre udnyttet og stillet til rådighed for økonomisk fordelagtige opgaver. Vi er desværre i den situation, at vi i Danmark i modsætning til så mange

[Guldberg.]

andre lande har et væsentligt svagere grundlag i vore erhvervsvirksomheder for udvikling af de efterhånden stadig mere krævende forskningsopgaver, som er nødvendige i en moderne industri, hvis man skal kunne følge med.

Resultatet er, at hvis man ser på, hvordan vores indsats af midler til varetagelse af forskning i det hele taget er fordelt, tror jeg, alle vil erkende, at man må sige, at vi ikke absolut, men forholdsmæssigt ofrer mere både af kræfter og personel på en fri forskning og grundforskning, som ikke viser sig direkte at åbne økonomiske muligheder. Det er ikke for at sige, at man ikke skal ofre, hvad man kan, på det område, men det er væsentligt, at der er en balance mellem de midler og kræfter, der kan sættes ind på dette område, og dem, der direkte kan sættes ind på at forsøge at komme frem til noget, der giver en økonomisk udvikling og fordel.

Det er et stort problem at løse ikke mindst for et land som Danmark, også af prestige-mæssige grunde, for det er jo klart, at den frie forskning allerede i sin frihed og også den prestige, der er knyttet dertil, vil være en meget stærk konkurrent for den mere bundne, udpræget erhvervsmæssige forskning. Sådan må det være, og vi har altså brug for at finde veje til at gøre det mere tillokkende at styrke en udvikling i retning af selv at arbejde direkte i virksomhederne med opgaver, som kan give praktiske resultater.

I den forbindelse kan man jo også, og det vil jeg gerne benytte denne lejlighed til, sige, at det vel nok var ønskeligt, om vi her i Danmark med de mange opgaver, selv om vi nu har nogle års erfaringer med rådgivningen fra det teknisk-videnskabelige forskningsråd, i højere grad blev i stand til at koncentrere os om, hvorledes man kan formidle og udnytte allerede bestående viden.

Jeg mener også, at det, fordi vi har de begrænsede hjælpemidler både økonomisk og personelt, er nødvendigt at overveje mulighederne for — i hvert fald inden for dette område — at få opstillet lidt af en forskningspolitik; det er uhyre vanskeligt at vælge, men vi er nødt til at vælge, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at hen-

lede undervisningsministerens opmærksomhed på noget, som jeg nu er sikker på at han kender i forvejen. I andre lande har man jo gjort visse forsøg, der har været mere eller mindre vellykkede, men det er mit indtryk, at man i Norge på en meget hurtig og forbløffende billig måde har haft held til at få en tværgående analyse inden for de erhvervsområder, vi her taler om. Det må være et meget nyttigt grundlag, og jeg så meget gerne, at vi havde noget lignende i Danmark. Jeg går ud fra, at vi får lejlighed til at drøfte dette lovforslag i et udvalg, håber, at vi så dér kan se lidt nærmere på dette spørgsmål.

Selve lovforslaget sigter jo så direkte på det ganske enkle, som også går helt efter den retningslinje, jeg her har erklæret at vi er tilhængere af, nemlig at udviklingen må kunne foregå inden for virksomhederne selv. Det må gøres gennem en støtteordning, uden at det giver direkte indgreb og indflydelse. På den anden side må det også være således, at risiko og fortjeneste bliver rimeligt fordelt. Jeg tror, man har fundet den nødvendige balance derved, at den, der vil bevare retten, også kommer til at betale, men at vi i de tilfælde, hvor der måske ikke kommer noget direkte anvendeligt ud af det, må være med til at dele risikoen. Det er, så vidt jeg kan se, den eneste måde, man kan gøre det på, og det eneste kriterium, man har for bagefter at bedømme, om det nu var af økonomisk værdi eller ej.

Jeg vil altså anbefale lovforslaget til velvillig behandling, men vil gerne have lejlighed til at drøfte nogle af disse spørgsmål lidt nærmere.

Knud Thomsen: Det foreliggende lovforslag angår jo udlån af statsmidler til det industrielle erhvervsliv, og dette bevirker i sig selv givetvis, at det konservative folkeparti ser noget forsigtigt herpå.

På den anden side indebærer fremsættelsestalen, bemærkningerne og selve lovteksten en klar erkendelse af det forhold, at Danmark er et lille land, og at de latente forskningsmuligheder, der måtte være, bør kunne udnyttes i et vist samvirke mellem staten og det private erhvervsliv. Det ser vi derfor i dette tilfælde med velvillig sympati på.

I begyndelsen af bemærkningerne er-

[Knud Thomsen.]

kendes det klart, at nyskabelser inden for teknologien tidligere var resultatet af enkelte forskeres, opfinderes og konstruktørers indsats, medens tendensen er gået stærkt i retning af, at udviklingen nu præges af systematisk, videnskabeligt forsknings- og udviklingsarbejde i industriens tjeneste. Der gøres opmærksom på, hvordan de meget store industrigrupper i de store lande har overlegne muligheder over for det lille land og dets industri. Det er så rigtigt, som det er sagt. Jeg vil gerne fremhæve dette i forventning om det forslag til ændring af patentloven, der vel fremsættes om nogle uger, og som for så vidt ikke vedrører dette.

Ved den kommende ændring i patentloven vil man dels foretage en kraftig udvidelse af det patenterbares område, dels gennemføre en nordisk ordning, hvorved man hurtigt og billigt kan opnå patent i de fire nordiske lande ved at ansøge om patent i ét af dem. Når man nu erkender rigtigheden af det, der er sagt i bemærkningerne, nemlig at det er de store industrier, deres teamwork, deres kapital, deres systematiske videnskabelige forsknings- og udviklingsarbejde, der også leder til patentering, kan jeg kun sige, at det forslag til patentlov, som handelsministeren formentlig vil fremsætte om nogle uger, og som jeg har kendt til i mere end 10 år, vil vække uhyre glæde i industrien i England, Tyskland, Frankrig, USA, Schweiz og en række andre lande, idet det simpelt hen vil gøre det muligt billigere og i større grad for de store industrigrupper, der er samlet i disse lande, at blokere det nordiske patentmarked. Så meget om dette.

Vi ser som sagt med velvilje på lovforslaget; jeg har megen tillid til det arbejde, der udgår fra forskningsrådet, og tillid til, at undervisningsministeren har omsat tanker i et udmærket og brugbart lovforslag.

Loven skal træde i kraft den 1. april 1967, og i fremsættelsen henvises der til finansåret 1966-67; der er en lille lapsus dér, som jo kan ske ved trykningen. Lovteksten er i øvrigt rigtig i denne henseende dér.

Jeg har med megen interesse studeret principperne med hensyn til risikodelingen ifølge § 7 og mener, at de er gode og sunde. Jeg må gøre opmærksom på, at forskningsresultater jo er en vanskelig vare: de kan

ikke uden videre pakkes i en pose og sælges eller beholdes. Hvis en virksomhed har haft et forskningsarbejde i gang, f. eks. jfr. den foreslåede ordning, og opgiver at udnytte det, vil der indtræde en vis selvrisiko, som var aftalt på forhånd eller langs vejen; det er også all right, og dermed er disse resultater til forskningsrådets fri anvendelse. Men man må aldrig glemme, at når det drejer sig om forskning, er den udført af mennesker, og det team, den gruppe, der i virksomheden har arbejdet med det pågældende, i dette tilfælde negative forskningsresultat, har den viden i deres besiddelse; der kan være tændt en gnist under udviklingsarbejdet, som vel medførte, at dette i sig selv endte negativt, men gnisten kan gå videre; man kan ikke tage de resultater, der måtte være opnået, tilbage.

Jeg synes altså, at man har fundet en udmærket form i § 7 til denne risikodeling, men det ville måske være rigtigst, at vi i et meget kort og for vort vedkommende velvilligt udvalgsarbejde så på lovforslaget og fik lejlighed til at drøfte det lidt nærmere; det er jo en nyskabelse med en anden forvaltningsform, end vi er vant til. Så vidt jeg kan se, må administrationen, der jo skal have fælles sekretariat med både forskningsrådet og det teknisk-videnskabelige fond, kunne udføre en hel del af dette arbejde; en bestyrelse på 3-5 medlemmer synes vi også er rimeligt, og objekterne bliver jo temmelig store, således at det ikke skulle være et utal af henvendelser, der skal behandles.

Vi kan altså tilsige en forsigtig velvillig behandling af lovforslaget og ville gerne have lejlighed til udvalgsarbejde med det.

Else-Merete Ross: Ministeren har i bemærkningerne til lovforslaget givet en udførlig forklaring på, hvorfor det er ønskeligt at oprette en lånefond for erhvervsforskning. Jeg skal ikke spilde tiden med yderligere argumentation for oprettelsen af denne lånefond, men indskrænke mig til at sige, at det radikale venstre kan anbefale lovforslaget.

Morten Lange: Det foreliggende lovforslag sigter på at fremme den teknisk-videnskabelige forskning i de afsnit, hvor den er mest intimt forbundet med resultaternes

[Morten Lange.]

udnyttelse. Det er et overordentlig vigtigt led, og det principielle sigte bag lovforslaget må naturligvis have mit partis sympati.

Det er et nyt område, vi er i gang med at lovgive for, og det bliver derfor naturligvis nødvendigt, at vi ved udvalgsbehandlingen får afstukket forholdsvis klare linjer for, hvorledes det pågældende fond skal virke. Det er et meget kort lovforslag, og ministerens bemærkninger til det går i virkeligheden i vid udstrækning ud på at give os lidt oplysninger om forholdene i andre lande. Der er ikke så forfærdelig megen vejledning i, hvorledes man har tænkt sig fondet administreret, men det er efter min opfattelse et spørgsmål, som vi kan få et temmelig betydeligt udbytte af at behandle nærmere i udvalget. Jeg skal derfor ikke gå i detaljer med disse problemer, blot fremdrage nogle af dem.

Det vil formodentlig være inden for fondets rammer, hvis man lader en del af de opgaver, der bliver taget op, udføre som kontraktforskning, således at de rent faktisk udføres som forskning på institutter under Akademiet for de tekniske Videnskaber, som har personel og maskiner til det, men for den pågældende producents risiko og for midler, der bliver udlånt fra det nye fond. Det er ikke klart efter lovforslaget, om en sådan procedure er forudset, men jeg vil anse det for at være sundt, om den var det, fordi jeg vil have min skepsis over for, om industrien i al almindelighed besidder kvalificerede forskerkræfter og tilstrækkeligt forskelligt videnskabeligt materiel til at kunne løse en lang række opgaver. Naturligvis er der enkelte industrier, som er tilstrækkeligt veludviklede i den henseende, men jeg tror nok, det vil vise sig at være en god ordning, hvis vi i så vid udstrækning som muligt kan få industriforskningen henlagt til de nævnte særlige institutter eller tilsvarende institutter, der er specielt indrettet på forskningsopgaver. Det er jo altid noget, som er forbundet med meget store udgifter, at tage et større forskningsarbejde op, og det ville være særdeles uheldigt, om disse udgifter i alt for høj grad gik til erhvervelse af maskiner i flere eksemplarer, når vi kunne nøjes med én o. s. v.

Jeg ser også med en lille smule bekymring

på de lempelige vilkår, lånene skal ydes på i tilfælde af, at forskningen ikke giver nogen påviselige resultater. Jeg er enig med hr. Knud Thomsen, når han, så vidt jeg forstod ham, nærmest konkluderede, at nogle resultater kom der vel nok ud af det alligevel; selv i de tilfælde, hvor det tilsyneladende var mislykkedes, havde man jo nok erhvervet sig en hel del erfaring under alle omstændigheder, så jeg tror nok, at denne moratorieordning skal anvendes med en vis forsigtighed.

Jeg skal yderligere lægge mig op ad det ærede medlem hr. Knud Thomsens afslutning i talen, nemlig den forsigtige velvilje. Jeg har en stor velvilje over for de principper, lovforslaget bygger på. Jeg har lidt mere forsigtig velvilje over for det administrationskema, der er stillet op, fordi det foreløbig forekommer mig at være forholdsvis svagt udarbejdet, men jeg skal gerne give tilsagn om en villig behandling i udvalget, for jeg tror, at de ting, lovforslaget sigter på, afgjort er af stor betydning.

Rimstad: Vi mener inden for vort parti, at det er et anvendeligt lovforslag, den højtærede undervisningsminister her har lagt på bordet. Med baggrund i det teknisk-videnskabelige forskningsråd og den teknisk-videnskabelige fond foreslår man nu en nydannelse under navnet statens lånefond for erhvervsforskning.

Jeg havde gerne set, at denne nye landvindings navn havde fået en lidt anden drejning, så det bedre dækkede det, som er lovforslagets kontante hensigt. Jeg ville have foretrukket et navn som statens lånefond for produktionsteknisk udvikling, fordi der bør lægges en særlig vægt på ordet udvikling, der bedre dækker det, der foregår inden for produktion og industri, end det lidt mere højtidelige ord forskning, som mange gange bliver misbrugt, og som i de flestes bevidsthed er stærkere knyttet til begrebet videnskab end til produktionen. Men kært barn kan jo have mange navne, og hvis betegnelsen ikke i dette tilfælde holder netop de folk tilbage, som det er tanken at lånefondet skal have kontakt med, gør et navn jo ikke så meget til sagen.

Tanken er altså at stille et beløb på foreløbig mellem 5 og 10 mill. kr. om året til rådighed som lån for nogle store udviklings-

[Rimstad.]

projekter inden for den danske produktion. Det er klart, at man gerne vil begynde med vil prøve sig frem med hensyn til beløbets størrelse, men det bør siges, at de 5-10 mill. kr. ikke rækker så langt i det udviklingsarbejde, der i dag foregår inden for den danske produktion. Til sammenligning tjener, at det selskab, jeg leder, kun tegner sig for omkring 1 pct. af den danske industrieksport, men det har et udviklingsbehov, som i dag i kroner og øre ligger i samme størrelsesorden som det beløb, man har tænkt sig her at stille til rådighed for hele den samlede danske produktion. Jeg siger naturligvis ikke dette, fordi jeg er af den anskuelse, at staten skal dække alle den danske produktions udviklingsomkostninger gennem lån, men jeg siger det, fordi jeg gerne vil gøre det helt klart, at behovet er meget betydeligt, og at man vil få særdeles store vanskeligheder med at fordele det foreslåede beløb, fordi der vil fremkomme et meget omfattende antal kvalificerede ansøgninger.

Denne problemstilling får mig i første omgang til at drage en vis parallel med eksportkreditrådets virksomhed, hvor det jo netop drejer sig om i fællesskab at løbe en risiko dér, hvor den enkelte ikke kan påtage sig en sådan på grund af dens størrelse. Men sammenligningen er — når man går videre — ikke helt god, for eksportkrediten skal blot støtte en række forretninger, der er risikable inden for et vist omfang, men hvor risikoen kan gøres til genstand for en vurdering, ganske vist mere eller mindre god, men i reglen en vurdering af acceptabel standard.

Sådan ligger det ikke med hensyn til dette lovforslag, her er der ikke tale om forretninger, men om udvikling, om udviklingsprojekter, og ifølge sagens natur må det derfor i langt højere grad være et spørgsmål om et enten-eller. Man må af den grund gøre sig det klart, at der vil blive tale om mange skuffelser, hvor omhyggeligt man end vil gå til værks, hvad vurderingerne angår. Almindelige forretningsmæssige betragtninger som dem, man gør sig ved tildeling af eksportkreditter, må man nok i de fleste tilfælde lade ude af billedet. Den långivning, det her drejer sig om, må ansues som et middel, der skal

sikre, at ingen muligheder forbliver uudnyttede, fordi de voksede frem på den stenede mark i stedet for på en givtig ager. Dette er først og fremmest en samfundsmæssig betragtning. Vi finder, at det foreliggende lovforslag er forment således, at det ikke går den enkelte, det være sig en person eller et firma, for nær, når det gælder om at høste dér, hvor ideerne får mulighed for at gro frem. Vi finder, at denne tilrettelægning hviler på et sundt princip. Staten skal nok være hjælper, men ikke herre. Den skal træde et skridt tilbage med sine krav, hvor det selvstændige initiativ og arbejdsomheden skal finde sin belønning, sådan at kun den hjælpende ydelse, men ingen profit vender tilbage til statens kasse.

Når dette er sagt, vil jeg i øvrigt gerne sige nogle ord om § 7 og den fortolkning, man giver denne i lovforslagets bemærkninger, idet de betragtninger, der her anstilles, forekommer mig meget teoretiske. Bestemmelsen om, at fondets bestyrelse i lånevilkårene kan fastsætte, at udnyttelse af resultaterne af det iværksatte udviklingsarbejde ikke uden samtykke fra bestyrelsen kan finde sted uden for Danmark, så længe lånet ikke er tilbagebetalt, synes mig ganske ejendommelig, dels fordi en udnyttelse i udlandet ofte vil være det primære for produkter, for hvilke hjemmemarkedet spiller en forsvindende rolle — og det er tit tilfældet — dels fordi en sådan udnyttelse skal tilrettelægges på lang sigt, mange gange på et tidspunkt, da udviklingsarbejdet endnu ikke er helt afsluttet.

I bemærkningerne står der endvidere, at låntagerne skal være villige til, så længe lånet løber, at meddele fondets bestyrelse alle oplysninger om det iværksatte arbejde. Dette krav vil antagelig i mange tilfælde afholde virksomheder fra at søge kontakt med fondet vedrørende ellers egnede projekter, fordi en hemmeligholdelse af de opnåede udviklingsresultater kan være helt afgørende for forretningsomfanget, i særlig grad hvor patenteringsmulighederne er aktuelle.

Endelig er der spørgsmålet om risikodelingen og bemærkningerne om hovedstolens nedskrivning, hvis låntagerne ikke ønsker at beholde udviklingsresultaterne. Jeg tror, at netop de tanker, man her har gjort sig, er dem, der er mest præget af

[Rinestad.]

teori set i forhold til en mere anvendelig praksis, og jeg mener, at en nærmere overvejelse her vil være hensigtsmæssig.

Antagelig er det sådanne ting, der bør gøres til genstand for behandling i et udvalg, og mit parti må beklage, at reglerne for udvalgsbesættelserne i et tilfælde som dette forhindrer os i at give råd på et område, hvor en saglig betragtning måske vil finde en værdi i den viden om forholdene, som vi kan stille til rådighed.

Vi ser i øvrigt med velvilje på det foreliggende lovforslag.

Diderichsen: Liberalt centrum anbefaler det foreliggende lovforslag. Vi mener, at ministeren har haft en heldig hånd ved udarbejdelsen.

Selv om man med hr. Erling Olsen nok kan sige, at vi er kommet lidt sent i gang med lovgivning på dette område, er det dog vigtigt at notere, at vi nu er i færd med at gøre en begyndelse, og det er utvivlsomt en begyndelse, som vil føre til meget mere. Dette svarer til en moderne tids krav, og den tanke om samvirke mellem det private erhvervsliv og staten, som der her er tale om i praksis på et konkret område, er også meget værdifuld, ikke mindst fordi det drejer sig om forskningsopgaver og derved er en tilskyndelse også til den private industri om at tage sådanne forskningsopgaver op; uden et sådant forskningsgrundlag vil det jo ikke være muligt for dansk erhvervsliv og industri at hævde sig i den internationale konkurrence.

Jeg kunne have lyst til blot at føje én ting til i form af et spørgsmål til ministeren. Så vidt jeg forstår, forudsætter lånefondet, at initiativet altid skal udgå fra ansøgerne, fra dem, som gerne vil have lån til en sådan forskningsopgave, sådanne udviklingsopgaver. Jeg ved ikke, om man kunne tænke sig, at initiativet også kunne udgå fra statsinstitutioner, som på en eller anden måde ligeledes kunne gribe initiativet til at overdrage forsknings- og udviklingsopgaver til private forskningscentre i de bestående virksomheder og derved animere disse til at udvikle deres forskning på andre områder, hvorved staten altså også gav en hjælpende hånd i en lidt anden form, således at selve opgaverne kunne stilles af statsinstitutioner

som f. eks. statsbanerne eller lignende store tekniske foretagender.

Vi hilser som sagt dette lovforslag velkommen og mener, at vi dermed betræder en vej, der faktisk peger i retning af fremtiden — en vej, som vi gerne vil være med til at gå.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Da flere af de ærede ordførere har bemærket, at vi er kommet lidt sent i gang, må jeg måske have lov til at sige, at mit ministerium overtog dette felt for godt 3 måneder siden, så på den baggrund synes vi — og det skylder jeg også embedsmændene at sige — at vi har været ganske hurtige.

I øvrigt skal jeg fatte mig i overordentlig korthed, da jeg er blevet gjort så nogenlunde mælløs, som jeg kan blive, ved at opleve, at en repræsentant for de uafhængige gav overbud. Der står faktisk i loven 5 mill. kr. det første år, og det må jeg holde mig til, og da der to gange blev sagt 5-10 mill. kr., må jeg nok hellere præcisere, at det er 5 mill. kr. det første år. Men altså tak; jeg er parat i udvalget, når man kalder til samarbejde om denne interessante nydannelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om invalidepension m. v. (Om invalideforsikringsfonden).

(Lovforslaget (nr. 111) findes i tillæg A. sp. 1271, fremsættelsen i tidenden sp. 3389).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Grete Hækkerup: Det foreliggende lovforslag om ændring i loven om invalide-